

Дамян Дамянов

Изневяра

Била ли си вярна към мен? Мисля – да.
Не – мисля. Почти съм уверен.
Аз бях ли ти верен? Май не, за беда.
Тежат ми две-три изневери.

Тежат ми, защото съм по-друг човек –
не праведник, грешник по-жалък:
коря се безмилостно за грехове,
с които друг би се похвалил.

Коря се безмилостно! Не че на теб
изневерях коварен –
за друго измъчва ме срам тъй нелеп –
на себе си изневерях.

На себе си. Някога. С две-три лъжи
и с две-три откраднати дири,
с които духът ми и днеска кръжи
из няколко чужди квартири.

Онези не бяха по-мили, дори
ме дразнеха – тъжни и кротки.
Не бяха по-хубави, ни по-добри.
Но бяха от мен по-самотни...

Защото и аз... А навярно – и ти...
Навярно – цял свят... В миг понятен
фатално се срещнаха две самоти,
за да не гръмне едната...

КРАЙ

© 2001 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие А6, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8638>]